

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรมี ๒ ประเภทคือ

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองสอบ ได้แก่

๑.๑ นักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดธาตุทอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๐๐ คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำนวน ๑๐๓ คน ซึ่งเรียนแบบเรียน Oxford English Course For Thailand Book II และ Book III ตามลำดับ มีนักเรียนเก่งและอ่อนคละกันไป และเป็นโรงเรียนสหศึกษาเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง

๑.๒ นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ จำนวน ๑๒๐ คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๓๘ คน ซึ่งเรียนแบบเรียน JILAP stage I and stage II ตามลำดับ เป็นนักเรียนเก่งและอ่อนคละกันไปและเป็นโรงเรียนสหศึกษาเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง

๒. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการสอบจริง ได้แก่นักเรียนในจังหวัดขอนแก่น ทั้งหมดเป็นโรงเรียนสหศึกษา จำนวนตัวอย่างประชากรจำแนกตามแบบสอบได้ดังนี้ นักเรียนที่ทำแบบสอบ OII เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านหว้าจำนวน ๑๒๕ คน โรงเรียนบ้านหนองเรือจำนวน ๑๐๑ คน โรงเรียนบ้านเม็งจำนวน ๖๕ คน รวมทั้ง ๒๙๑ คน

นักเรียนที่ทำแบบสอบ R II เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านฝาง จำนวน ๘๘ คน โรงเรียนบ้านโพนสว่างจำนวน ๑๐๐ คน โรงเรียนบ้านเชือกจำนวน ๑๕๕ คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน ๖๒ คน โรงเรียนสวนสนุกจำนวน ๑๕๑ คน รวม ๕๐๐ คน

นักเรียนที่ทำแบบสอบ JO III เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านนาง
จำนวน ๕๐ คน โรงเรียนบ้านหว้าจำนวน ๑๐๕ คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น
จำนวน ๗๑ คน โรงเรียนสวนสนุกจำนวน ๒๑ คน รวม ๒๕๑ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบศัพท์ภาษาอังกฤษ ๓ ชุดดังนี้

๑. แบบสอบ O III สำหรับนักเรียนที่เรียน Oxford English Course for
Thailand Book III

๒. แบบสอบ J II สำหรับนักเรียนที่เรียน JILAP Stage I red and
green series.

๓. แบบสอบ JO III สำหรับนักเรียนที่เรียน Oxford English Course
for Thailand Book III หรือนักเรียนที่เรียน JILAP Stage I blue series,
Stage II : tan series โดยพิจารณาเนื้อหาที่ร่วมกันจากแบบเรียนทั้ง ๒ อย่าง

แบบสอบแต่ละชุดจะแบ่งเป็น ๒ ฉบับคือ ฉบับ A และ ฉบับ B ทั้ง ๒ ฉบับเป็น
แบบสอบคชานาน มีความยาก - ง่ายพอกัน และมีเนื้อหาวิชา ศัพท์ และโครงสร้างไวยา-
กรณ์ใกล้เคียงกันที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ข้อสอบแต่ละฉบับมีจำนวน ๑๕ ข้อ รวมข้อสอบ
สำหรับทุกฉบับและทุกชุดจำนวน ๕๐ ข้อ

การสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ

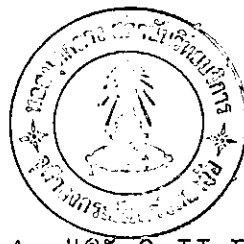
๑. ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์แบบเรียน JILAP Stage I และ Stage II
และ Oxford English Course for Thailand Book II และ Book III
ในค่านเสียง ศัพท์ และโครงสร้าง

๒. ศึกษาเทคนิคการออกข้อสอบศัพท์ภาษาอังกฤษ

๓. วางวัตถุประสงค์เฉพาะ และกำหนดเนื้อหาแบบสอบแต่ละชุดดังนี้

-ชุดที่ ๑ แบบสอบ J II A และ J II B ยึดเนื้อหาจากแบบเรียน

JILAP, Stage I: Red and Green Series.

-ชุดที่ ๒ แบบสอบ O II A และ O II B ยึดเนื้อหาจากแบบเรียน
Oxford English Course for Thailand Book II

-ชุดที่ ๓ แบบสอบ J O III A และ J O III B ยึดเนื้อหาจากแบบ
เรียน JILAP, Stage I: Blue Series; Stage II: Tan Series
และ Oxford English Course for Thailand Book III.

๔. สร้างแบบสอบตามลักษณะ (ดูรายละเอียดเนื้อหาของแบบสอบทั้ง ๓ ชุดใน
ภาคผนวก ก.) ดังนี้คือ ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ แต่ละข้อมี ๔ ตัวเลือก ให้นักเรียน
เลือกข้อที่มีความหมายตรงกับรูปที่กำหนดให้ นักเรียนต้องอ่านประโยคทั้ง ๔ ที่ให้ในข้อนั้น
นั้น (picture-reading test) เหตุผลที่ใช้ภาพประกอบเพราะนักเรียนเป็นผู้เริ่ม
เรียน รู้คำศัพท์น้อยมาก จึงไม่ควรใช้เทคนิคอื่นๆ เช่น หาคำตรงข้ามหรือคำที่มีความหมาย
คล้ายคลึงกัน (antonym, synonym) หรือคำจำกัดความ เพราะจะเกิดปัญหาที่นักเรียน
ไม่เคยเรียนศัพท์ตรงข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันเนื่องจากศัพท์ที่เรียนมีจำกัด. นอก
จากนี้การใช้ภาพประกอบจะทำให้เด็กเกิดมโนทัศน์ (concept) โดยตรง ไม่ต้อง
โยงจากภาษาอังกฤษมายังภาษาแม่ซึ่งจะทำให้เด็กเรียนได้ช้า และเป็นภาระเลี่ยนการแปล
เป็นภาษาแม่ซึ่งนักภาษาศาสตร์หลายท่านชี้ว่าเป็นวิธีการที่ไม่ควรทำ

ส่วนเหตุผลในการทำแบบสอบเลือกตอบนั้น เพราะทำให้การให้คะแนนแต่ละข้อเป็น
ปรนัย (objective) และสะดวกในการตรวจ ประหยัดเวลาด้วย แต่ละข้อจะ
สอบศัพท์ในรูปประโยค (context) เพื่อให้นักเรียนเข้าใจศัพท์ที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
และสอบความเข้าใจความหมายทางโครงสร้างไวยากรณ์ด้วย (structural meaning)
นอกเหนือจากความเข้าใจศัพท์เฉพาะตัว (lexical meaning)

๕. นำแบบสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบสอบของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ
ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ว่าครอบคลุมเนื้อหาและ
วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงไร

การ ทดลองสอบและวิธีดำเนินการสอบ

เนื่องจากแบบสอบศัพท์แต่ละชุดเป็นแบบสอบคู่ขนาน ในการดำเนินการสอบจึงกำหนดให้ทำแบบสอบแบบ A ในวันแรก และทำแบบสอบ B ในวันหลัง ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการสอบเอง ในการทดลองสอบนี้ให้เวลานักเรียนนานเท่าที่ต้องการ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา กำหนดเวลาในการสอบจริงครั้งต่อไป ปรากฏว่านักเรียนทำแบบสอบแต่ละฉบับใช้เวลาดังนี้

แบบสอบศัพท์	O II A	ใช้เวลา	๕ - ๑๑ นาที	เวลาเฉลี่ยเท่ากับ	๘ นาที
แบบสอบศัพท์	O II B	ใช้เวลา	๔ - ๑๐ นาที	เวลาเฉลี่ยเท่ากับ	๗ นาที
แบบสอบศัพท์	J II A	ใช้เวลา	๑๐ - ๑๕ นาที	เวลาเฉลี่ยเท่ากับ	๑๑.๗ นาที
แบบสอบศัพท์	J II B	ใช้เวลา	๕ - ๑๑ นาที	เวลาเฉลี่ยเท่ากับ	๘.๗ นาที
แบบสอบศัพท์	JO III A	(วิทยาศาสตร์)	ใช้เวลา ๔ - ๒๕ นาที	เวลาเฉลี่ย	เท่ากับ ๑๕ นาที
แบบสอบศัพท์	JO III B	(วิทยาศาสตร์)	ใช้เวลา ๗ - ๑๕ นาที	เวลาเฉลี่ย	เท่ากับ ๑๓.๒ นาที
แบบสอบศัพท์	JO III A	(สาธิตเกษตร)	ใช้เวลา ๕ - ๑๒ นาที	เวลาเฉลี่ย	เท่ากับ ๘.๑ นาที
แบบสอบศัพท์	JO III B	(สาธิตเกษตร)	ใช้เวลา ๕ - ๑๑ นาที	เวลาเฉลี่ย	เท่ากับ ๘.๘ นาที

การวิเคราะห์แบบสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

๑. ตรวจให้คะแนนแบบสอบโดยให้ข้อถูก ๑ คะแนน ข้อผิด ๐ คะแนน ข้อที่เลือกคำตอบมากกว่า ๑ คำตอบ จะให้ ๐ คะแนนด้วย คะแนนเต็มแต่ละฉบับ ๑๕ คะแนน แล้วรวมคะแนนของแต่ละคน

๒. นำคะแนนรวมของแต่ละคนมาวิเคราะห์ โดยเรียงคะแนนตามลำดับจากมากมาหาน้อยเพื่อวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis) และวิเคราะห์ตัวเลือก

(Choice Analysis) แบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิค ๒๗ เปอร์เซนต์^๑ ของจำนวนผู้ทดสอบเป็นกลุ่มสูงและต่ำ หารอยละของนักเรียนกลุ่มสูง (P_H) และกลุ่มต่ำ (P_L) ที่ตอบถูกแต่ละข้อ เพื่อหาระดับความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) จากตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง-เต ฟาน (Chung-Teh Fan)^๒ โดยกำหนดระดับความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบที่ปรับปรุงว่าควรจะมีระดับความยาก ๐.๒ ถึง ๐.๘ และอำนาจจำแนกตั้งแต่ ๐.๒ ขึ้นไป^๓

๓. คัดเลือกและปรับปรุงแบบสอบเพื่อนำไปทดสอบจริงโดยพิจารณาว่าข้อสอบที่มีระดับความยากอยู่ระหว่าง ๐.๒ ถึง ๐.๘ เป็นข้อที่ใช้ได้ ข้อสอบที่มีระดับความยากไม่อยู่ระหว่าง ๐.๒ ถึง ๐.๘ แต่มีอำนาจจำแนกเกิน ๐.๒ ขึ้นไปเป็นข้อสอบที่ควรปรับปรุง ส่วนข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกต่ำกว่า ๐.๒ เป็นข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง

พิจารณาคัดเลือกข้อสอบตามผลวิเคราะห์ เรียงลำดับข้อสอบที่ใช้ได้จากง่ายมาหายากโดยคำนึงถึงอำนาจจำแนกด้วย

นำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรจริงที่จังหวัดขอนแก่น แล้วนำมาวิเคราะห์ ค่าความคลาดเคลื่อนของแบบสอบและข้อสอบโดยใช้โปรแกรมอิทานัล (ITANAL) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ชนิด IBM ๓๕๐/๑๔๕ ของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ค่าสถิติที่คำนวณประกอบด้วยระดับความยาก อำนาจจำแนก มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิมเลขคณิต ความเชื่อถือได้ของแบบสอบ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

^๑ชวาล แพทย์กุล , เรื่องเดียวกัน หน้า ๒๕๕ - ๓๒๓

^๒จุง-เต ฟาน . ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ พิมพ์ในประเทศไทยโดยได้รับอนุญาตจาก E.T.S. แห่งสหรัฐอเมริกา (พระนคร : วัฒนาพานิช , ๒๕๑๔)

^๓ชวาล แพทย์กุล , เรื่องเดียวกัน หน้า ๓๐

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์หข้อสอบ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรดังนี้

๑. สูตรการคำนวณมัธยิมเลขคณิตของคะแนนที่แจกแจงความถี่

$$\bar{X} = (\sum fX/n)$$

เมื่อ $\bar{X}$ = มัธยิม เลขคณิต

f = ความถี่ของคะแนน

n = จำนวนคะแนนทั้งหมด

$\sum fX$ = ผลรวมของคะแนนทั้ง n จำนวน

๒. สูตรการคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับข้อมูลแจกแจงความถี่

$$S.D. = \sqrt{\sum fx^2/N - (\sum fx/N)^2}$$

เมื่อ $S.D.$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

f = ความถี่ของคะแนน

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum fx^2$ = ผลรวมของคะแนนที่แจกแจงความถี่กำลังสองทั้ง

n จำนวน

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

๓. สูตรการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบตามสูตรคูเคอร์วิชาร์คสันสูตร ๒๑

๕ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๗) หน้า ๕๐

๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๑

$$r_{21} = n/(n-1) \left[1 - \frac{\sum (n - X)^2}{n(S.D.)^2} \right]^{1/2} \text{ ๖}$$

เมื่อ r_{21} = ความเชื่อถือได้ของแบบสอบคุเคอร์ริชาร์คส์ครั้งที่ ๒๑
 n = จำนวนข้อสอบ ในแบบสอบ
 X = มัธยิม เลขคณิตของคะแนน
 $S.D$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๘. สูตรหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยิม เลขคณิต

$$\sigma'_m = \sigma' / \sqrt{(n-1)} \text{ ๗}$$

เมื่อ σ'_m = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยิม เลขคณิต
 σ' = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n = จำนวนประชากร

๙. สูตรหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากผลคูณของคะแนนแบบของเพียร์สัน

$$r_{XY} = \frac{N \sum X'Y' f(X, Y) - \sum X' f(X) \sum Y' f(Y)}{\sqrt{[N \sum X'^2 f(X) - (\sum X' f(X))^2][N \sum Y'^2 f(Y) - (\sum Y' f(Y))^2]}} \text{ ๘}$$

เมื่อ r_{XY} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนแบบ
 เพียร์สัน
 X = คะแนนแบบสอบฉบับ A

๖ George Sachs Adams, Measurement and Evaluation in Education, Psychology and Guidance (New York: Holt Rinehart and Winton Inc., 1970), p.87.

๗ J.P. Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education (New York: McGraw-Hill, 1950), p.145.

๘ ประคอง กรรณสูต เรื่องเดียวกัน หน้า ๑๐๖

Y	=	คะแนนแบบสอบถาม B
X'	=	มัชฌิมสมมติแบบสอบ A
Y'	=	มัชฌิมสมมติแบบสอบ B
f	=	ความถี่ของคะแนน
n	=	จำนวนประชากร

๖. สูตรการหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างค่ามัชฌิม : เลขคณิต สำหรับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันเป็นคู่

$$\sigma_{dm} = \sqrt{\sigma_{m1}^2 + \sigma_{m2}^2 - 2r_{12}\sigma_{m1}\sigma_{m2}}$$

เมื่อ σ_{dm} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิต

σ_m = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิม เลขคณิต

r_{12} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนของเพียร์สัน

๗. สูตรในการคำนวณอัตราส่วนวิกฤต เพื่อศึกษาความมีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างค่ามัชฌิม เลขคณิต

$$Z \text{ ratio} = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sigma_{dm}}$$

เมื่อ Z = อัตราส่วนวิกฤต

$\bar{x}$ = มัชฌิม เลขคณิต

σ_{dm} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่าง

*J.P. Guilford, *op.cit.*, p. 177 .

^{๑๐} *Ibid.*, p. 175.

คามัชฌิมเลขคณิต

๘. สูตรในการหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

$$\sigma_{\text{meas}} = \sigma \sqrt{1 - r_{21}} \quad \text{๑๑}$$

เมื่อ σ_{meas} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 σ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 r_{21} = ความเชื่อถือได้ของแบบสยคุเคอร์วีชาร์คสันที่

๒๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{๑๑} Ibid., p. 145.